

Niet wegstijgen, maar je uitspreken

Als ik artikelen lees of films kijk over de Jodenvervolging tijdens de Tweede Wereldoorlog denk ik vaak: hoe heeft dat destijds zover kunnen komen? Hadden de mensen niets in de gaten? Lieten ze alle gruwelijkheden maar gebeuren omdat het ze niets kon schelen of wellicht om hun eigen hachje te redden? Want laten we wel wezen, het gebeurde niet van de ene op de andere dag. De tekenen werden steeds duidelijker, toch? Dan had de gemeenschap toch in kunnen grijpen? Of is dat makkelijk achteraf praten omdat we nu het gehele plaatje kennen. Iets wat de mensen in die tijd niet hadden.

Ik denk dan ook: gelukkig sta ik niet voor die keuze. Of wellicht is "dacht" een beter woord want de afgelopen dagen hebben we gezien hoe makkelijk de vlam in de pan kan slaan. En ja, ik zie gelukkig veel mensen die het geweld verafschuwen. En ja, ik zie mensen die zich ertegen uitspreken. Maar er zijn er ook velen die stil blijven, zich wellicht niet durven uitspreken in verband met mogelijke consequenties. Want laten we eerlijk zijn, zover zijn we inmiddels al gekomen in ons tolerante Nederland. Ergens voor of tegen zijn is niet meer altijd zonder gevolgen.

Ja maar ... die Israëlische voetbalsupporters zijn ook geen lieverdjes. Ja maar ... wat Israël doet in het Midden-Oosten is ook niet goed. Dat ben ik met u eens. Maar u bent het waarschijnlijk ook met mij eens dat voetbalsupporters van andere clubs ook niet allemaal lieverdjes zijn. En dat geweld in het Midden-Oosten nooit een excuus kan zijn om de Joods Israëlische gemeenschap in Nederland te belagen. Want weet u waar die excuses op lijken? Precies ja ... op hoe het in aanloop naar de Tweede Wereldoorlog ging. Ook toen werden er allerlei redenen aangevoerd om het geweld tegen Joden te rechtvaardigen. Sterker nog, volgens sommigen hadden de Joden de Kristallnacht zelf uitgelokt.

Om eerlijk te zijn ben ik al rijkelijk laat mijzelf uit te spreken. Het is toch van de zotte dat gebouwen van de Joods Israëlische gemeenschap beveiligd moeten worden. Dat Joodse Nederlanders zich niet meer veilig voelen in hun eigen stad en land. Dat hadden de overlevenden van de Holocaust toch nooit kunnen denken, dat hun klein- en achterkleinkinderen opnieuw moeten vrezen voor geweld. Nou ik vind het niet normaal. Ik vind dat we er alles aan moeten doen om deze spiraal van geweld te doorbreken om de Joods Israëlische gemeenschap in Nederland te laten zien dat we dit niet accepteren. Ik kijk niet weg, maar spreek me uit!